

Jurjeva Trogirana. — U Bolu na otoku Braču d. su od 1475. U nedavno otvorenom samostanskom muzeju čuva se umj. blago. Od očuvanih djela posebno je značajna *Bl. Dj. Marija s djetetom među svecima* Tintorettove škole, kretske-mlet. ikone, renesansno djelo *Glava Kristova s moćima*, *Sveta Obitelj* i *Bl. Dj. Marija s djetetom* iz XVI. i XVII. st. U Starome Gradu na Hvaru samostan je izgrađen 1481; posjeduje zbirku umj. slika i lapidarij. Samostan u Korčuli izgrađen je 1480, a samostan u Gružu 1437. U samostanu na Rijeci, koji je nekoć bio augustinski, d. dolaze tek nakon II. svj. r.; crkva iz 1315. ima danas barokni izgled; samo je kapela Presvetoga Trojstva ostala očuvana u gotičkom stilu. U Zagrebu je samostan bio osnovan već 1241, ali su d. tijekom vremena nestali iz Zagreba, a ponovo su se vratili tek 1927. Samostanska crkva (1971) izgrađena je u suvremenom stilu (arhitekt Branko Pintek). U kapelici Bl. Augustina Kažotića na Volovčici (Zagreb) nalazi se raspelo — rad F. Kršinića. Uz ove, još danas aktivne dominikanske samostane, postojali su samostani u Zadru (1228), Pagu (1250), Skradinu (1275), Hvaru (1326), Šibeniku (1346), Podgrađu (1352), Čiovu (1432), Šćedru (1525), Župi dubrovačkoj (1622), Brocama na Pelješcu (1612), Vignju (1671), Orašcu (1690), Čazmi (1241), Dubici (1235), Požegi (1303), Modrušu (1491), Bosiljevu (1531), Gorjanima, Senju, Jastrebarskom. U S Hrvatskoj samostani nestaju dolaskom Turaka, a u cijeloj Hrvatskoj naglo propadaju u doba prosvjetiteljstva (kraj XVIII. st.).

LIT.: A. Zaninović, Pogled na apostolsko-znanstveni rad dominikanaca u Hrvatskim zemljama, Bogoslovska smotra, 1917. — J. Butorac, Povijesni pregled redovništva u Hrvatskoj, Croatia Sacra, 1943. — C. Fisković i K. Prijatelj, Dominikanski samostan Dubrovnik, Zagreb 1975. — D. Vrsalović, Muzejska zbirka dominikanskog samostana u Bolu, Zagreb 1977. — F. Šanjek, Crkva i kršćanstvo u Hrvata, Zagreb 1988, str. 280. — L. Dobronić, Biskupski i kaptolski Zagreb, Zagreb 1991. A. Bad.

DOM I SVIJET, ilustrirani list zagrebačke knjižare »Kugli«. Izlazio dva puta mjesečno 1888—1923. Stariji su brojevi redovito bili ilustrirani crtežima ili fotografijama poznatih ličnosti, gradova, spomenika i modnih noviteta. Često je, uz brojne reprodukcije, donosio napise feljtonskoga karaktera o našim starim i suvremenim umjetnicima.

DOMLJAN, Žarko, povjesničar umjetnosti (Imotski, 14. IX. 1932). Diplomirao u Zagrebu 1958, doktorirao 1973 (*Arhitekt Hugo Ehrlich i arhitektura u Hrvatskoj u njegovo doba*). God. 1958—86. zaposlen u Jugoslavenskom leksikografskom zavodu, 1987—90. u Institutu za povijest umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, 1990—92. predsjednik Sabora Republike Hrvatske. Bavio se lik. kritikom; 1969—76. bio je gl. urednik časopisa »Život umjetnosti«. Objavljuje prikaze i znanstvene radove s područja moderne arhitekture i urbanizma u periodicima »Telegram«, »15 dana«, »Naše teme«, »Život umjetnosti«, »Peristil«, »Sinteza«, Bulletin JAZU). Suautor je monografije *Frano Kršinić* (Zagreb 1968), autor pregleda *Arhitektura XX. stoljeća u Hrvatskoj* (u knjizi: *Arhitektura XX. vijeka*, Beograd—Zagreb 1986).

BIBL.: *Perspektive urbanizma*, Naše teme, 1964, 11; *Programske i metodološke pretpostavke u prostornoj organizaciji jadranskog područja*, ŽU, 1967, 5—6; *Poslijeratna arhitektura u Hrvatskoj*, ibid., 1969, 10; *Suvremena arhitektura i kulturno nasljeđe*, Arhitektura, 1969, 101; *Viktor Kovačić*, 15 dana, 1974, 3 i 4—5; *Počeci kritike i teorije arhitekture i urbanizma u Hrvatskoj*, Sinteza, 1977, 38—39—40; *Arhitekt Hugo Ehrlich*, Zagreb 1979; *Četiri stavka o funkcionalizmu*, Arhitektura, 1980, 172—173; *Jedan prilog biografiji V. Kovačića*, Bulletin JAZU, 1980, 1; *Gospodarsko-šumarsko učilište u Križevcima kao planirani prostor i urbanistička determinanta*, Peristil, 1988—89, 31—32; *Kompleks županijske palače u Križevcima*, Radovi IPU, 1989, 12—13; *Umjetnička topografija Križevaca — problem metodologije istraživanja*, ibid., 1991, 15; *Profana arhitektura*, u knjizi: *Križevci — grad i okolica*, Zagreb 1993.

LIT.: Ž. Čorak, Ž. Domljan, Arhitekt Hugo Ehrlich, Arhitektura, 1980, 174—175. Ž. Sa.

DONADINI, Ermenegildo Antonio, slikar i restaurator (Split, 19. VI. 1847 — Dresden, 1936). Završio gimnaziju u Splitu i akademije u Beču i Münchenu (F. Piloty). Predavao na akademijama u Beču i Dresdenu. Od 1913. živio na imanju Radebeulu u Šleskoj. U dvorcima i crkvama slikao pov. kompozicije, posebno se istaknuo kao restaurator fresaka. Pisao stručne radove.

LIT.: D. S. Karaman, Donadini Jeremenigild, Narod (Split), 20. VI. 1890. — Čuveni njemački slikar, Splićanin..., Novo doba, 4. XI. 1936. D. Kt.

DONASSY, Rudolf, slikar (Kutina, 15. XII. 1919 — Zagreb, 3. IX. 1966). Učio na grafičkom odjelu Obrtno škole i Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (M. Tartaglia). Radio u Grafičkom zavodu Hrvatske i uredništvu časopisa »Pionir«. Od 1952. crtač na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Sa suprugom M. Donassy-Kraljević kopirao freske u Sopoćanima (1949). Sudjelovao na izložbama ULUH-a od 1950.

DOMINIKANCI, klaustar dominikanskoga samostana u Dubrovniku

DOMINIKANCI, portal crkve Sv. Dominika u Trogiru

